

Probabil că sunt destui iubitori ai fotbalului care nu știu cine este Gheorghe Dungu, deși acesta a apărut culorile Rapidului nu mai puțin de 15 ani. E drept însă că cel mai longeviv portar din istoria clubului din Giulești a preferat să trăiască o bună perioadă de timp departe de fotbal și de lumina reflectoarelor. Totuși, Tribuna 0 a noului stadion „Giulești” poartă numele lui Gheorghe Dungu, iar celebrul Rică Răducanu i-a fost elev celui a cărui poveste o prezentăm în rândurile care urmează.

„Portarul este un artist”

Gheorghe Dungu s-a născut la data de 5 aprilie 1929 în București, însă, pe când avea șase ani, familia sa s-a mutat la Făgăraș. Aici, Dungu a făcut primii pași în fotbal, sport pe care a început să-l practice pe la clubul local Nitramonia, în ciuda opoziției tatălui său. „Tata, care era zidar, mi-a zis clar: <<Să nu te prind la sport! La școală, că-ți rup oasele!>>... Am început ca atacant. Mă antrenam pe ascuns, tata a aflat târziu, de la vecini”, rememora fostul portar începutul carierei sale fotbalistice, într-un interviu acordat pentru gsp.ro.

Pe la 15-16 ani, s-a reprofilat din atacant în portar. Într-un meci cu Metrom Brașov, portarul titular al Nitramoniei s-a accidentat, iar Dungu i-a luat locul între buturi. A apărut în acel meci și o lovitură de la 11 metri, iar antrenorul Andrei Sepci (la rândul său, fost portar în anii '30) a decis să-l mențină pe Dungu între buturi. Iar fostul rapidist a ajuns să îndrăgească noul post. „Eu cred că o echipă de fotbal este formată din 10 jucători și un artist. Portarul este un artist, pentru că face multe lucruri pe care un jucător de câmp nu le face. Mi-a plăcut să fiu portar, pentru că aveam mai multe de făcut, iar șansa de a-l avea antrenor pe fostul portar al României, Andrei Sepci, m-a ajutat”, afirma Gheorghe Dungu, la Eurosport. Fostul portar a ajuns la Rapid în anul 1948, fiind remarcat și recomandat de fostul jucător al giuleștenilor Remus Ghiurițan.

A susținut probe la clubul de lângă Podul Grant și, după ce a jucat trei meciuri în care n-a primit gol, a fost oprit la echipă de antrenorul Petre Steinbach. „Am avut noroc de antrenori buni, de oameni deosebiți. Valentin Stănescu, care apăra la Rapid, a fost mentorul meu. Eu am debutat într-un meci cu Reșița, pe care l-am câștigat cu 3-0”, rememora Dungu, la Eurosport. A apărut la Rapid până în 1963, adunând peste 200 de jocuri în prima divizie fotbalistică a țării. Cu giuleștenii, Dungu a bifat două poziții secundare în clasament, în sezoanele 1948-49 și 1950 și două finale de Cupa României, în 1961 și 1962, pierdute în fața echipelor Arieșul Turda, respectiv, Steaua București. Gheorghe Dungu a jucat și două meciuri amicale la nivel internațional pentru România, debutând pe 30 septembrie 1962, sub conducerea antrenorului Constantin Teașcă, acesta folosindu-l într-o victorie cu 4-0 împotriva Marocului, pe fostul stadion „23 August”, precum și în eșecul suferit de tricolori pe 14 octombrie 1962, în deplasare, cu fosta Germanie de Est (RDG), scor 2-3.

După încheierea carierei de jucător, Dungu a mai rămas o vreme la Rapid, ca antrenor de portari. Din această postură, l-a pregătit, pentru o scurtă perioadă, pe Rică Răducanu. Pe urmă, a încercat o carieră de „principal”, Gheorghe Dungu antrenând mai multe echipe din ligile inferioare ale României. A fost și selecționer al naționalei din Zanzibar, din 1972 până în 1974, și a lucrat la nivel de juniori la centrele de tineret ale Stelei București și Rapid București. În sezonul 1985-86, a fost „secundul” lui Ion Motroc la Rapid, în Divizia A, după care s-a retras din fotbal.

„Când ne dădea la televizor, umblam două săptămâni cu pieptul în față”

După ce a rupt legăturile cu „sportul rege”, Gheorghe Dungu a rămas în anonimat până în primăvara anului 2022, când a fost inaugurat noul stadion „Giulești”, a cărei Tribună 0 îi poartă numele.

Deși avea 93 de ani, a participat la inaugurarea arenei, fiind la vremea respectivă cel mai longeviv fost jucător al Rapidului. Într-un interviu acordat pentru Eurosport, fostul portar a făcut atunci și o paralelă între fotbalul pe care l-a jucat și cel din prezent: „Jucătorii de acum sunt mai superficiali, îi interesează numai prima de joc. Nu mai au chemarea pe care o aveau fotbaliștii pe vremea mea. Era mai multă pasiune, mai multă dragoste... Când jucam noi, nu erau condițiile de acum. Uneori, jucam pe un teren unde nu erau nici tribune, lumea trebuia să stea în picioare... Era un mare eveniment să ne filmeze și să ne dea la televizor, umblam două săptămâni prin oraș cu pieptul în față, de parcă am fi câștigat la Oituz”. Gheorghe Dungu a încetat din viață la data de 15 iunie 2023, la vârsta de 94 de ani.

Mugur Băileșteanu